

# Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 137.

Ottende Session.

40de Møde.

Torsdagen den 29de Januar.

(Forts.)

**H. M. Petersen** (fortsat): Jeg tillod mig ved Sagens 2den Behandling at behude endnu en Tilføining, nemlig den, at der skulde sættes enten Middelfart eller Strib, men da den høitærede Indenrigsminister har udtalt, at han bestemt vilde modsætte sig et saadant Forslag, har jeg ikke villet stille det, da jeg just heller ikke troer, at det er en Gjenstand, der er af nogen stor Betydning, ligesaa lidt som jeg paa nogen Maade derved har sigtet til at foretrække Strib for Middelfart; men jeg har kun udtalt, og jeg haaber, at det vil blive mig tilgivet, at jeg udtaler det endnu engang, at jeg troer, at Strib i militair Henseende fortjener Fortrinnet fremfor Middelfart.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sættes Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det var vedtaget ved 2den Behandling (see Anhanget), under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at oversende til Landsthinget.

Idet man derpaa foreløbig forbigik den følgende Sag paa Dagsordenen, gif man over til 1ste Behandling af Udcast til Lov om Udvidelse af Loven, angaaende Redningsværsemet paa de danske Kyster

af 26de Marts 1852 § 6<sup>e</sup> (Udkastet findes i Anhang A Sp. 625).

Da Ingen begjærede Ordet, sættes det under Afstemning, om Udkastet skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Aften.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til 1ste Behandling af „Forslag til Lov, angaaende Forkyndelse af Stævninger til Kjøbenhavns Søret (Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 625).

**L. S. Larsen**: Jeg havde ventet, at den ærede Justitsminister havde været tilstede, da jeg vilde tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der vist kunde have været Anledning til at udvide dette Lovforslag til hele Riget, thi jeg troer, at der ogsaa paa Landet kunde være Trang til, at Forkyndelse af Stævninger kunde foregaae i en noget længere Tid af Dagen end den, hvori den efter Loven, navnlig paa de kortere Dage, kan foretages. — Jeg vilde dernæst ogsaa have henledet den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at der i det Hele kunde være Anledning til at indføre en del Reforme i Materien om Stævninger, thi de Friste, som nu ere satte for deres Forkyndelse, ere i de allerfleste Tilfælde urimelig lange og ikke længere svarende til de nuværende Forhold, ligesom der ogsaa med Hensyn til Forkyndelsesmaaden kunde være Anledning til at have nøjagtigere Regler. Med Hensyn til selve Lovforslaget har jeg Intet at tilføie.